

se s tem prepričali, da je resnično v Slovencih veselje, da so takega gospoda izvolili za sedež cerkve Labudske. Bilo je po tem krasno gostovanje, h kateremu so kardinal tudi vsih 12 slovenskih duhovnikov povabili. Leti gospodje nemorejo dovolj dopovedati, kakó ljubeznjivo in prijazno da so preosvečeni kardinal, metropolit in knez Švarcenberg jih sprijeli. Ti duhovniki iz Slovenije so bili sledeči: dekani gosp. Koren, Staroterški, gosp. Urek, Skališki, gosp. Žuža, Slovenbistriški, gosp. Galuf, Vozeniški, gosp. Predovnik, Žavcki, gosp. Vodušek, vodja šolski v Celji, za tem gosp. Novak, fajmošter, pri sv. Martinu poleg Slov. gradca, gosp. Plevnik, gosp. Sdovšek, gosp. Novak, gosp. Perko, in gosp. Plaskan. Naj starejši izmed njih gosp. dekan Pridovnik, obče spoštovani mož, so pri ti svečanosti v izverstni latinski besedi očitno v cerkvi pred kardinalom na znanje dali veliko veselje in hvaležnost, katero Slovenci občutijo nad izvoljenjem novo izbranega, Slovincam takó milega dušnega pastirja. Na to so sam kardinal tudi po latinsko odgovorili, da se Oni sami s Slovenci vred radujejo, in le želijo naj bi vsegamogočni Bog novoposvečenega kneza vladika mnogo let ohranil k časnemu in večni sreči Labudske cerkve in k veselju vsih Slovincov.

Novoposvečeni knezo-škof so se podali 7. Maliga serpana na pot proti domu. Iz Celovca so se peljali Jim do Verbe (Velden) na proti kanonik Kerški, gosp. Witzeling in gosp. Pikel, uni vodja, ta pa spiritual v Celovski duhovščini. Od tod je šlo proti Celovcu. Ko se pripeljejo poleg Celovškega jezera blizu Porečan, se je začelo streljanje, da je bilo kaj. Pred gradom v Porečah so jih sprejeli gosp. benediktinarki in se peljali vsi poredama v Celovec zvečer 9. Maliga serpana. Tukaj so ostali pri Celovškemu ljubljenskomu knezo-škofu Vojtehu Lidmanskemu cele tri dni; so šli k izpraševanju bogoslovskemu in so sprijemali gospodo Jih objiskavajočo. V nedeljo so nekterim izmed svojih bogoslovcev perve blagoslove (žegne) delili, in se še pred pol dnem 12. Maliga serpana iz Celovca dalje peljali. Na meji Labudske škofije je čakalo mnogo ljudstva svojega novoposvečenega knezo-škofa, 16 voz gospode, duhovske in svetovne, Velkovški prošt, dekan Tinski gosp. Belbič (Welwich). Pri vsih bližnjih cerkvah so zvonili, s hribov pa streljali. V Velkovec so prišli tudi duhovniki Pliberške dekanije; pri cesti so čakali kjer bodi duhovniki s svojimi sosesčinami, takó tudi v Grebinji. Za Grebinjem so čakali duhovniki iz Vošperške dekanije, na verhu grebinskega hriba je bila gospoda iz samega Svet-Andreža v svojih kočijah, zunaj mesta je stala šolska mladina z učitelji in mestnjani, pri mestnih vratih gospodje duhovniki stolne cerkve. —

(Konec sledi.)

V spomin Porcjunkule.

Porcjunkula je latinsko ime in pomeni v slovenskem jeziku „kosčik“. Pervo ime porcjunkula izvira pa od kosčika polja poleg mesta Asisi na Rimskem, kjer je stala sv. Frančiška Asisa, začetnika Frančiškanarskiga reda, prva cerkev, ki s kloštram vred še zdej stoji in kamor je ljudstvo na božjo pot hodilo. Ta cerkev je bila v leti 1211 sv. Francisku podarena, tu se je začel red sv. Frančiška in od tod izvira navadno praznovanje po cerkvah Frančiškanarskiga reda 2. dan Velikiga serpana.

(Univ. Lex. tom. XXVIII.)

Arabski pregovori.

Nore se spozná po letih šestih znamenjih: Jezi se brez vzroka; govori nepotrebno; vsakimu vse zaupa; svoje misli in namere nemarno razodene; hlepí po rečeh, ki niso za-nj; ne zná ločiti prijatla od neprijatla.

Tisti ni človek, kteriga jeza gospodari.

Tri reči se samo v tréh zadévah spoznati dajo: Junak se spozná v vojski; pameten ob času jéze; prijatelj v potrebi.

(Podunavka).

Oznanilo družbe sv. Florjana.

Vsim hišnim gospodarjem Verhniškiga kantona se da na znanje: de po vikšim povelji od sedaj gosp. Peter Leskovic v Ljubljani asekurancijo tudi za Verhniški kanton oskerbljuje. Posébni dnevi bojo odločeni in ob svojim času po gosposkinim klicu oznanjeni, kadar bo imenovani komisár asekurancije na Verhniko prišel, letne plačila pobirat in druge asekurancijske opravila opravljat; takrat naj vsi zavarvanci svoje letne plačila v gosposkino hišo na Verhniko pernesejo; takrat naj se pa tudi ogласijo vsi posestniki, kateri želijo vnovič svoje poslopja proti ognju zavarovati. Razun postavljenih dni pa zamorejo tudi zavarvanci Verhniškiga kantona vsak dan v pisarnici c. k. kmetijske družbe v Ljubljani asekurancijo opraviti, kar kmetovavcam iz Horjula, Zaklanca, Verzdence, iz Polhoviga Gradca, iz Podpeči, in iz družih bližnjih sosesk ne bo težko stalo, kér po družih opravkih pogostama v Ljubljano hodijo.

Posebno skerb naj imajo zavarvanci zanaprej, de bojo vselej zadnji čas do konca mesca Sušca, to je en teden po sv. Jožefu letno plačilo odrajtali, kér bi sicer po postavah po pretečenim Sušcu, če bi jih med tem nesreča ognja zadela, povračilo zapadli.

Tisti, kateri letašnjiga plačila še do zdaj odrajtali niso, naj ga prinesejo ali pošljejo v Ljubljano v imenovano pisarnico, ki se znajde tikama za hišo c. k. deželnega poglavarstva (ali za lontovžam).

Smešna vganjka.

Peter je na hribu sedel in pa

Žvižga: pa

Peter ni

Žvižgal;

Peter je le na hribu sedel in pa

Žvižgal.

Kakó je to?

Znajdba vganjke v poprejšnjim listu je:

P o p.

Današnjemu listu je perdjana 17. doklada.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajnju	
	1. Velikiga serpana.		27. Maliga serpana.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače....	1	57	2	—
1 » » banaške...	2	10	2	14
1 » Turšice.....	1	3	1	8
1 » Soršice.....	—	—	—	—
1 » Reži.....	1	25	1	25
1 » Ječmena.....	1	10	—	—
1 » Prosa.....	1	11	1	18
1 » Ajde.....	1	6	1	18
1 » Ovsu.....	—	46	—	51